

ТРИ СЕСТРИ

Късно вечерь три сестрици
до огнище ний седимъ,
ти отъ ловъ доде се върнешъ,
ние приказки редимъ.

Ти си Слънчо, змеятъ огненъ,
тукъ наоколъ вредъ е скрежъ.
Отъ палати като дойдешъ,
дари намъ ще донесешъ.

Ний жарава топла ровимъ,
сладки кестени печемъ
и гадаемъ що ни носишъ,
и предемъ, предемъ, предемъ.

Знамъ, на първата сестрица
ти пантовка ще дадешъ,
нека топло да ѝ бжде,
че навънъ е снѣгъ и скрежъ.

А на срѣдната сестрица
самодивски поясъ дай,
нека съ него се гордѣе
на хорото да играй.